

Præjudicielt spørgsmål

Er en unionsborgers ret til fri bevægelighed og ophold i henhold til artikel 20 og 21 TEUF til hinder for en ordning i national ret, hvorefter tyske statsborgere, der har fast bopæl uden for Forbundsrepublikken Tyskland, kun kan opnå uddannelsesstøtte til uddannelse ved en uddannelsesinstitution, der er beliggende i en af Den Europæiske Unions medlemsstater, såfremt uddannelsesinstitutionen enten ligger i den stat, hvor den pågældende har fast bopæl, eller i en nabostat til denne, og støtten endvidere er begrundet i særlige omstændigheder i det konkrete tilfælde?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Raad van State (Nederlandene) den 4. juni 2012 — A. Adil, den anden part; Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

(Sag C-278/12)

(2012/C 287/30)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Raad van State

Parter i hovedsagen

Sagsøger: A. Adil

Den anden part: Minister voor Immigratie, Integratie en Asiel

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Schengengrænsekodeksens ⁽¹⁾ artikel 21 fortolkes således, at den er til hinder for udøvelsen af en national kompetence som den, der er tillagt ved artikel 50 i Vreemdelingenwet 2000 og gennemført ved artikel 4.17a i Vreemdelingenbesluit 2000, hvorefter det er tilladt at udføre personkontrol ved de indre grænser med henblik på at efterprøve, om de opfylder de betingelser for lovligt ophold, der finder anvendelse i medlemsstaten?
- 2) a) Er Schengengrænsekodeksens artikel 21 til hinder for, at nationale kontroller som dem, der er omhandlet i artikel 50 i Vreemdelingenwet 2000, i henhold til artikel 4.17a, stk. 2, i Vreemdelingenbesluit 2000 udføres på grundlag af generelle oplysninger og erfaringer vedrørende personers ulovlige ophold på kontrolstedet, eller er det ved udførelsen af sådanne kontroller påkrævet, at der foreligger konkrete holdepunkter for at antage, at en person opholder sig ulovligt i den omhandlede medlemsstat?
- b) Er Schengengrænsekodeksens artikel 21 til hinder for udførelsen af denne type kontrol, når den har til formål at indsamle de i spørgsmål 2a nævnte generelle oplysninger og erfaringer vedrørende ulovligt ophold, hvis kontrollen kun udføres i begrænset omfang?

- 3) Skal Schengengrænsekodeksens artikel 21 fortolkes således, at en begrænsning af en kontrolkompetence som den, der er fastsat i en lovbestemmelse som artikel 4.17a i Vreemdelingenbesluit 2000, er tilstrækkelig med henblik på at sikre, at den praktiske udførelse af kontrollen ikke har tilsvarende virkning som den i henhold til Schengengrænsekodeksens artikel 21 forbudte grænsekontrol?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 562/2006 af 15.3.2006 om indførelse af en fællesskabskodeks for personers grænsepassage (Schengen-grænsekodeks) (EUT L 105, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 20. juni 2012 — Finanzamt Düsseldorf-Mitte mod Ibero Tours GmbH

(Sag C-300/12)

(2012/C 287/31)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Finanzamt Düsseldorf-Mitte

Sagsøgt: Ibero Tours GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Følger det af principperne i Den Europæiske Unions Domstol dom af 24. oktober 1996, sag C-317/94, Elida Gibbs, Sml. I, s. 5339, at der også sker en nedsættelse af afgiftsgrundlaget inden for rammerne af en distributionskæde, såfremt en formidler (her et rejsebureau) godtgør modtageren (her rejsekunden) af den transaktion, som han har formidlet (her rejsearrangørens ydelse til rejsekunden), en del af prisen på den formidlede transaktion.
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, spørges: Finder principperne i Elida Gibbs-dommen også anvendelse, såfremt kun den transaktion, der er formidlet for rejsearrangøren, men ikke rejsebureauets formidling, er omfattet af særordningen i henhold til artikel 26 i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter ⁽¹⁾?